

มอนส์ชู (Monschau) เมืองแห่งเทพนิยาย

ดร.ธนิต มะลิสุวรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชำราชการบ้านาญ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ภาพที่ 1 เขตเมืองมอนส์ชู มีสถานบริการร้านอาหาร ที่พักเรียงรายให้แวะพัก

เสาร์ที่ 11 เมษายน 2558 รู้สึกตัวตื่นนอนเอาเวลา 06.30 น.มองออกไปนอกหน้าต่างห้องนอน ท้องฟ้ายังมีครึ้มด้วยละอองฝนบาง ๆ อุณหภูมิมีน็อกบ้าน 10 องศาเซลเซียส วันนี้เป็นวันที่สามแล้วที่มาอยู่บนแผ่นดินประเทศเบลเยียม เจ้าบ้านบอกไว้ล่วงหน้าตั้งแต่เมื่อคืนแล้วว่า จะพาเราเดินทางข้ามพรมแดนเบลเยียมไปเที่ยวเมืองเล็ก ๆ ของสหพันธรัฐเยอรมันนี้ กำหนดออกเดินทางเวลาเที่ยงวันหลังอาหารเช้าเรียบร้อยแล้ว ผมมานึกในใจเอาคนเดียวว่าจะทำอะไร? จะเที่ยวไกล ๆ ทั้งที่ จึงไม่วางแผนออกจากบ้านตั้งแต่เช้าหน่อย เหมือนอย่างวัฒนธรรมการเที่ยวแบบคนไทยเรานี่นะ แต่มาเข้าใจทีหลังว่าฝรั่งเขาออกบ้านเปิดเมืองเวลาสายตามสภาพดีฟ้าอากาศ สถานที่ธุรกิจต่าง ๆ จะเปิดดำเนินการเก้าโมงสิบโมงโน่น อีกประการหนึ่งฤดูกาลไปไม่ผลนี้ มีช่วงวันยาว กว่าตะวันจะลับฟ้าก็สามทุ่มโน่น จึงมีเวลาเหลือเฟือในเวลากลางวัน ไม่ต้องรีบออกจากบ้านเอาเช้าตรู่หรอก

ลงมาข้างล่างที่ห้องรับแขก อาจารย์กมล คำสุข ศิษย์พี่ชวอนประดับแม่ใจ (รุ่น 31) อดีตอาจารย์โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ จ.เชียงใหม่ เเธอริบซงกาแพให้ตี๋มก่อน เพื่อรอเวลาให้คนอื่นทยอยลงมาสมทบภายหลัง อาหารเช้าวันนี้ยังคงเป็นเบเกอรี่ขนมปัง เปลือกแข็งของฝรั่งเศส (Baguette) และครัววองต์ (Croissants) ของออร์วย เข้านี้มีเวลาให้ขยับตัวมากหน่อย จึงได้ซอหส์ไ่วไฟ จากคุณอิริคเจ้าบ้าน แล้วมาปล้ำปรับเปลี่ยนสัญญาณโน้ตบุคใหม่ ทั้งโปรแกรมโหลดภาพก็ยังไม่คล่องมือในการใช้งานจึงดูุ่นวายมาก ตั้งแต่มาถึงเบลเยียมก็ไม่เคยมีช่วงเวลาว่างเลย ตกสายก็มีโปรแกรมออกจากบ้าน กลับเข้าบ้านก็ค้ำมีดทุกวัน กินแล้วก็หลับอย่างเดียว ส่งข่าวอะไรก็ยังไม่คล่องมือ เข้าวันนี้จึงพยายามปรับให้เข้าที่เข้าทาง ศึกษาการใช้งานต่าง ๆ เพื่อจะได้ทำงานได้สะดวกขึ้น

วันนี้คุณอิริคกับคุณจรรยาตีเจ้าบ้านตั้งใจพาเราไปเที่ยวเมืองเล็ก ๆ เป็นเมืองเก่าสถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งในเขตประเทศ สหพันธรัฐเยอรมันนี้ โดยคุณอิริคขับรถยนต์พาพวกเราไปโดยใช้เวลาราวสองชั่วโมงเศษจากบ้าน เมืองในฝันแห่งเทพนิยายของ วอลท์ดิสนีย์จริง ๆ ที่นั่นยังมีโรงงานผลิตจำหน่ายแก้วคริสตัล ที่ระลึกให้ชมและซื้อหาได้ด้วย ก่อนออกเดินทางยังไม่ออกว่า หน้าตาเมืองนี้จะเป็นอย่างไร คุณจรรยาตีบอกว่าวันนี้จะออกเดินทางสายหน่อย โดยหาอะไรกินเป็นอาหารมื้อกลางวันให้เสร็จเรียบร้อย ก่อนไปเที่ยว ผมแนะนำคุณจรรยาตีและอาจารย์ปรีชัย คำสุข (แม่ใจ) 47 นายกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ) สองก๊วก ประจำบ้านว่า ทำอะไรง่าย ๆ อย่างข้าวต้มหมูร้อน ๆ กินกันคนละถ้วยสองถ้วยน่าจะสะดวกกว่า เป็นอันตกลงแล้วช่วยกันทำ ประเด็ยวเดียวก็เสร็จเรียบร้อย กลิ่นหอมชวนหิวเอาจริง ๆ เขาตักเสิร์ฟให้ผมลองชิมดูก่อนถ้วยแรก ส่วนคนอื่น ๆ ก็ตักกินตาม อ้อยาศัย มื้อนี้อร่อยเป็นพิเศษเพราะผมชอบเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จนต้องขอเพิ่มเป็นถ้วยที่สองอย่างไม่เกรงใจ พร้อมคำชมว่า ต่อไปลองทำข้าวต้มปลาแซลมอนบ้างก็น่าจะดี เพราะบ้านเราราคาแพงกว่าที่นี่มาก มีโอกาสก็กินกันบ่อย ๆ ก็ได้ อากาศ เย็น ๆ อย่างนี้ได้รองท้องด้วยของร้อน ๆ ก็คล่องคอดี อาหารกลางวันมื้อนี้จึงทำให้ทุกคนอิมหันสำราญยิ่ง

ภาพที่ 2 ถนนหลวงพรมแดนระหว่างประเทศ มีป้ายสัญญาณแจ้งให้ทราบ

หมดธุระจากอาหารกลางวันแล้วก็ได้เวลาออกเดินทาง คุณอริคซ์ขับรถโดยใช้เส้นทางหลวงระหว่างประเทศหมายเลข E-40 Aachen Eupen ผ่านเมืองต่าง ๆ ซึ่งสร้างอยู่เรียงรายตามแนวไหล่เขาและลำธาร โดยสองฟากถนนจะเป็นป่าสนและป่าโปร่ง ทัศนียภาพภูมิประเทศช่วงนี้สวยงามมาก ขณะนั้นเป็นฤดูใบไม้ผลิจึงยังคงเห็นสภาพไร่ไม้ที่ใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและจะหล่นหมดก่อนจะแตกตาใบใหม่ ผู้ที่เดินทางโดยรถยนต์ในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปนั้นจะมีโอกาสอันดีจากการเดินทางโดยรถยนต์ จะได้รับประสบการณ์ธรรมชาติที่ผ่านไป ซึ่งได้รับการปกป้องดูแลอย่างดีจากรัฐ ไม่ว่าจะเป็นป่าไม้หรือสัตว์ป่าก็ตาม นาน ๆ จะเห็นกังหันลมผลิตกระแสไฟฟ้า (Windturbine) ในที่โล่ง สภาพพื้นที่ที่ผ่านตลอดเส้นทาง มีลักษณะเป็นเนินเขาเตี้ย ๆ (Hilly) ถนนจะลัดเลาะป่าไม้และพื้นที่เนินเขาดังกล่าวตลอดเส้นทาง บางแห่งมีป้ายสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์แจ้งให้ผู้ขับขี่รถ รมัตรีวังและลดความเร็วตามกำหนด เพราะทางข้างหน้าชำรุด หรือกำลังก่อสร้างทางใหม่เพื่อขยายผิวจราจรเป็นต้น

ผมนั่งตบหน้ากับคุณอริคซ์ซึ่งเป็นคนขับรถจะสังเกตว่าเขาจะมัตรีวังมากต่อป้ายสัญญาณต่าง ๆ ขณะขับรถ เช่นพบป้าย มีข้อกำหนดว่าขับได้ไม่เกิน 60 กิโลเมตรต่อชั่วโมงเขาก็จะชะลอความเร็วทันทีจนบางครั้งทำเอาตกใจว่าจะชะลอเรื่องอะไรกัน ทั้งที่ขณะนั้นเขาขับด้วยความเร็วปกติ 120 กิโลเมตรต่อชั่วโมงเป็นต้น เวลาขับรถทางไกลนาน ๆ โดยเฉพาะเที่ยวเดินทางกลับบ้าน คุณอริคซ์จะขอให้คุณจรรยาดีหรือคุณกมลลา ช่วยเปิดลิโพหรือกระเบื้องที่มีติดรถตลอดเวลาให้เต็ม การได้ร่วมเดินทางกับผู้ขับขี่รถดี ก็ทำให้มีความสุขสนาน เพราะไม่ต้องกังวลใจเรื่องที่จะเกิดอุบัติเหตุได้ ผมจะไม่มองหรือหลับขณะนั่งรถยนต์หรือรถไฟ ก็ตามในขณะเดินทาง เพราะสิ่งที่เราจะได้เห็นได้เรียนรู้ทั้งหมดเป็นประสบการณ์จริงในการท่องเที่ยว ทัศนียภาพสองข้างทาง ที่ผ่านไป เพราะธรรมชาติจะบ่งชี้ถึงสภาพความเป็นอยู่ของผู้คน ภูมิประเทศ ความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ และวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของผู้คนในท้องถิ่นเหล่านั้น ยิ่งถนนไฮเวย์ระหว่างประเทศที่มีระบบสัญญาณจราจรดีมากอย่างนี้ การขับรถ เดินทางไปไหนมาไหนเป็นการสะสมความเพลิดเพลินใจ ที่หาโอกาสอย่างนี้ได้ไม่บ่อยนัก

เราใช้เวลาเดินทางราวชั่วโมงเศษ ก็ข้ามเขตพรมแดนประเทศเยอรมันนี่เมื่อเวลาบ่ายโมงครึ่ง มีป้ายสัญลักษณ์ของกลุ่ม ประเทศสหภาพยุโรปแสดงคือรูปดาวเล็ก ๆ สีขาว เรียงกันเป็นวงกลมเต็มผืนป้ายสีน้ำเงิน ภายในมีข้อความแสดงว่า เป็นเขตแดน ประเทศเยอรมันนี่แล้วเท่านั้น จากนั้นอีกเพียง 45 นาทีเราก็มาถึงเมืองมอนส์ชู (Monschau) สหพันธสาธารณรัฐเยอรมันนี่ ซึ่งเป็นเมืองเล็ก ๆ อยู่ในหุบเขามีแม่น้ำรูร์ (River Rur) ไหลผ่าน หน้าตาของเมืองเมื่อแรกเห็นนั้นรู้สึกเหมือนฝันว่า ได้อยู่ในเมืองสตูดิโอเทพนิยายของหนังสือดิสนีย์เอจจริง ๆ เว้นแต่ไม่เห็นนางฟ้านางสวรรค์มาเดินหรือร้ายรำเท่านั้น มองส์ชูเป็นเมืองเก่าและเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีประวัติเรื่องราวยาวนาน ถนนสายหลักของเมืองแคบ ๆ รถราแทบจะ หลีกกันไม่พ้น เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นรถผ่านบนถนนในเมืองยกเว้นจักรยานและรถพ่วงบริการนำเที่ยวของโรงแรมเท่านั้น

ภาพที่ 3 รูปร่างอาคารสิ่งก่อสร้างร้านค้าในเขตเมืองมอนส์ชู

ภาพที่ 4 ถนนสร้างด้วยอิฐ ส่วนอาคารก็มีรูปร่างแตกต่างกันไป

เนื่องจากเมืองนี้สภาพพื้นที่อยู่ในหุบเขาและเป็นเนินสูงต่ำสลับกันไป การก่อสร้างบ้านเรือนและอาคารต่าง ๆ บริเวณเชิงเขาที่ลดหลั่นระดับกันลงมา ทำให้เกิดเป็นภาพธรรมชาติที่สวยงามอีกมิติหนึ่ง ผมชอบคุณคุณอิริคอย่างมาก ที่พาเรามาที่นี่ ไม่นึกว่าจะได้มาเที่ยวเมืองที่สวยงามเหมือนฝันอย่างนี้มาก่อน เคยจินตนาการภาพแบบเดียวกันนี้เพียง ในภาพยนตร์สารคดี ไม่นึกว่าจะได้มาอยู่สถานที่ประจักษ์นี่จริง ๆ เลยในชีวิต ถือว่าเป็นบุญและยังมีวาสนาอยู่ไม่น้อย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรปมาเที่ยวกันเป็นครอบครัว กับกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ โดยมีไกด์นำเที่ยวอธิบายความให้สังเกตได้ ส่วนคนเอเชียนั้นจะพบเห็นจำนวนน้อยมาก เพราะมักจะมาในกลุ่มละสองสามคนเท่านั้น ส่วนมากพนักงานเชื้อเชิญลูกค้าร้านอาหารมักนึกว่าเราเป็นญี่ปุ่น เกาหลี หรือไต้หวัน นักท่องเที่ยวสนใจมากก็คือ บริเวณย่านธุรกิจการค้าของเมือง ประกอบด้วยอาคารโรงแรมร้านอาหารเครื่องดื่ม ร้านจำหน่ายของที่ระลึกและสินค้าทั่วไป ตลอดจนสำนักงานของเมือง เช่นสำนักงานท่องเที่ยว โบสถ์วิหาร เป็นต้น อาคารมีรูปร่างและสีสันทันตึงแตกต่างกันไป เป็นภาพที่สร้างจินตนาการเหมือนเมืองสวรรค์ในภาพยนตร์เทพนิยายกระนั้น

มีข้อสังเกตที่ต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างหนึ่งก็คือ การใช้รองเท้าพื้นหนาที่เบาจะช่วยเรื่องการเดินในสภาพพื้นที่ต่าง ๆ ที่ไม่เคยชินได้ ถนนถนนหนทางในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป จะสร้างด้วยก้อนหินซึ่งสกัดเป็นก้อนสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดฝ่ามือวางเรียงหรือสลับกัน และถูกใช้งานนับเป็นร้อย ๆ ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยโรมันเรื่องอำนาจ การเดินบนผิวถนนหินย่อมไม่เรียบเหมือนวัสดุถนนอื่น ๆ อย่างคอนกรีต หรือยางแอสฟัลต์ (Asphalt) หากพื้นรองเท้าบาง เวลาเดินบนผิวถนนนาน ๆ จะเจ็บฝ่าเท้าเอามาก ๆ อาจต้องตัดใจเปลี่ยนรองเท้าใหม่ก็ได้ โดยเฉพาะเมื่อเห็นคุณสุขภาพสตรีลากกระเป๋าเดินทางบนถนนดังกล่าวที่ไม่เพียงล้อกระเป๋าเดินทางส่งเสียงแปลก ๆ แล้วผู้ลากกระเป๋าเองก็หน้าตาไม่งามเอาเสียด้วย

จากบ้านมาถึงเมืองมอนส์ชู (Monschau) ใช้เวลาประมาณสองชั่วโมงเศษ อากาศหนาวเย็นมากวันนี้ ถึงลานจอดรถก่อนเข้าตัวเมืองมอนส์ชู ท้องฟ้าเริ่มเปิดเห็นแสงสว่างแต่ไม่มีแดด มีรถจอดอยู่ก่อนแล้วจำนวนมาก คุณอิริคไปจัดการเรื่องตั๋วค่าจอดรถ ซึ่งคนขับจะกำหนดเวลาไว้ว่าเราจะใช้เวลาจอดนานเท่าใด เพราะฉะนั้นเองเราจึงมักถูกเตือนขณะไปเที่ยวที่ต่าง ๆ ว่าควรคำนึงถึงเรื่องเวลาด้วย ขณะที่พวกเราเริ่มรู้สึกตื่นเต้นกับสภาพรอบ ๆ ที่เป็นหน้าผาเชิงเขามีบ้านเรือนรูปร่างและสีสันท่าง ๆ ลดหลั่นกันลงมา จึงเริ่มการบันทึกภาพส่วนตัวกัน คุณจรรยาดีจึงต้องบอกเราว่าเร่งเดินกันไปข้างหน้าก่อน ยังมีอะไรให้ดูให้ได้บันทึกภาพกันอีกมากนักแหละเราจึงเคลื่อนตัวกันเป็นระยะ ๆ ผมสวมใส่เสื้อมาสวมชั้นก่อนแล้ว ยังต้องหอบโอเวอร์โค้ทหรือเสื้อคลุมสีดำตัวเก่งมาสวมทับอีกชั้นหนึ่งแถมด้วยผ้าพันคอหูหิ้วขบถขบถดำเป็น ดิกว่าไปทวนหน้าข้างหน้า สังเกตนักท่องเที่ยวอื่น ๆ ก็แต่งตัวคล้าย ๆ กับเรานั้นแหละ คุณจรรยาดีบอกล่วงหน้าแล้วว่าอยู่เที่ยวเมืองนี้ราวสองชั่วโมง ขณะนั้นเป็นเวลาเกือบบ่ายสองโมงแล้ว

ภาพที่ 5 บริเวณหน้าร้านค้า อาคาร โรงแรมจะประดับด้วยดอกไม้สวยงาม

เราเริ่มต้นออกเดินเท้าเข้าเมืองทันทีหลังได้ที่จอดรถแล้ว ได้ยินเสียงกระแสน้ำ Rur ที่ไหลลงมาจากเนินเขาผ่านตัวเมือง นักท่องเที่ยวเริ่มเดินกันขวักไขว่เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เข้าใจแล้วว่าทำไมคุณอิริคจึงพาเรามาเที่ยวกันตอนบ่าย ๆ เพราะธุรกิจต่าง ๆ จะเริ่มเปิดดำเนินการเอาตอนสาย หากมาถึงเช้าก็อาจจะไม่เห็นอะไร นอกจากร้านค้าต่าง ๆ ที่ยังปิดอยู่ ถนนหนทางสะอาด สะอาด อาคารต่าง ๆ ปลูกติดกันไปแต่รูปทรงแตกต่างกัน แนวถนนกับทางเท้ามีระดับเดียวกัน มีเส้นแบ่งให้สังเกตเห็น ผมเข้าใจเอาเองนะว่าเนื่องจากถนนแคบ เวลาที่มีรถยนต์สวนกันอาจเสี่ยงไปหลีกอยู่ในแนวทางเดินได้บ้าง แม้จะไม่อนุญาตให้ยานพาหนะทุกชนิดของนักท่องเที่ยวเข้าไปยกเว้นจักรยานเข้าในตัวเมือง แต่ก็ยกเว้นสำหรับยานพาหนะของผู้มีบ้านช่องหรืออาคารในเมืองมออสชูเข้าไปได้เท่านั้น

ถนนเมืองนี้สร้างด้วยหินตลอดทั้งสาย ร้านรวงปลูกสร้างสวยงาม อย่างกะบ้านตึกตาในหนังเทพนิยายฝรั่งเศสนั่นแหละ คุณจรรยาดีต้องคอยเตือนให้เราเดินหน้าไปเรื่อย ๆ อย่าพะวงแต่ถ่ายรูปนานเกินไปในแต่ละจุด เราก็ได้แต่พิมพ์ปากกันเองว่า วิวสวย ๆ อย่างนี้ก็ต้องช้า ๆ กันบ้างแหละ ให้เวลาบันทึกภาพบ้าง ที่ซำก็เพราะต้องผลัดกันเป็นช่างภาพนี่แหละ เห็นหน้าร้านขายของและโรงแรม ถูกประดับด้วยไม้ดอกไม้ประดับเล็ก ๆ พวกดอกแพนซี (Pansy) พริมมูล่า (Primula) แคนดี้ทัฟท์ (Candytuft) และแดฟโฟดิล (Daffodil) ในภาชนะเล็ก ๆ น่ารักสวยงาม หน้าร้านบางแห่งก็จัดโต๊ะนั่งดื่มกาแฟและเบียร์กลางแจ้งไว้บริการลูกค้า บริเวณทางเท้าหน้าร้าน

ภาพที่ 6 คณะเรมายืนบันทึกภาพกลางเมืองมออสชู

ภาพที่ 7 เนื่องจากถนนแคบ ไม่อนุญาตให้ใช้รถยนต์ จักรยานจึงเป็นทางเลือกที่ดี

ร้านเดิมที่ว่างกลางแจ้งดูจะมีเสน่ห์กว่าร้านอื่น ๆ เพราะลูกค้านิยมนั่งดื่มนอกร้าน ยังมีแสงแดดส่องถึงด้วยยิ่งชอบ ต่างกับพวกเราที่ไม่เลือกจะนั่งดื่มนอกร้านอย่างฝรั่งเขา เพราะอากาศหนาวเหน็บแถมลมเย็นผ่านกระทบแต่ละครั้งวูบวาบ จึงพร้อมใจกันนั่งดื่มในร้านทุกครั้ง อีกอย่างในร้านมักมีโต๊ะวางให้เลือกนั่ง ผิดกับที่นั่งนอกร้านซึ่งลูกค้าฝรั่งเขานิยมนั่งอาบแดดดูผู้คนผ่านไปมาด้วยที่สำคัญที่สุดคือหลบกลิ่นและควันบุหรี่ที่ลูกค้าภายนอกร้านสูบกินอย่างอิสระนั่นเอง

อีกเรื่องหนึ่งคือห้องน้ำซึ่งในแต่ละเมืองและท้องที่ จะไม่มีห้องน้ำสาธารณะไว้บริการผู้คนทั่วไป ยกเว้นลูกค้าร้านอาหารหรือเครื่องดื่มเท่านั้น ออกนอกบ้านเราจึงหลีกเลี่ยงที่จะดื่มน้ำเท่าที่จำเป็น โดยเฉพาะเครื่องดื่มบรรจุแกส ซึ่งจะกระตุ้นให้ต้องถ่ายบ่อย ๆ เรามาเดินที่นี้ราวชั่วโมงเศษ ด้วยความเพลิดเพลินสนุกสนาน แวะดูสินค้าตามหน้าต่างโชว์ (window shopping) อย่างพวกของชำร่วย ของที่ระลึกสัญลักษณ์ของเมือง ร้านอาหารและเครื่องดื่มต่าง ๆ เรียงรายริมถนน เป็นแนวยาวเลียบบไปตามลำน้ำที่ใสเย็น ส่วนพื้นที่บนเขาและหน้าผาสูงชัน ก็มีอาคารบ้านเรือนรูปแบบและสีสันท่าง ๆ ปลูกอยู่เป็นชั้น ๆ ลดหลั่นตามแนวพื้นที่อย่างสวยงามสมเป็นเมืองสวรรค์ในเทพนิยายจริง ๆ

ภาพที่ 8 รถไฟล้อยางเพื่อการนำเที่ยวรอบ ๆ เมือง

ภาพที่ 9 ร้านอาหารเครื่องตุ้มกลางแจ้งดูจะมีเสน่ห์สำหรับนักท่องเที่ยว

มาเดินที่นี่ยังไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อย เจ็บฝ่าเท้าเล็กน้อยเนื่องจากพื้นถนนไม่เรียบ พื้นรองเท้าบางไปนิดสำหรับเดินเที่ยวที่เมืองนี้ คุณอิริคชวนแฉะดื่มเบียร์กันเพื่อพักเหนื่อย แล้วก็แน่นอนว่าพวกเราอนั่งในร้านที่อบอุ่นกว่า สั่งเบียร์มาดื่มครบคนแล้วก็ได้พูดคุยกัน ได้มีโอกาสพักเหนื่อยแถมเมื่อไปด้วย ที่สำคัญคือได้มีโอกาสเข้าห้องน้ำฟรีกันทุกคน การดื่มที่เป็นเรื่องของวัฒนธรรมการดื่มจริง ๆ จะเป็นเพราะน้ำดื่มราคาไม่ต่างจากเบียร์มากนัก อีกทั้งให้ร่างกายอบอุ่นจึงนิยมดื่มเบียร์กัน การดื่มเบียร์จะมีของขบเคี้ยวให้แกล้มนิดหน่อย เช่นขนมปังกรอบชิ้นเล็ก ๆ เนยแข็ง หรือถั่วลิสงคั่วขนาดถั่วน้ำจิ้มเท่านั้น บางแห่งก็ไม่มีอะไรให้เลย

หลังดื่มเบียร์คนละแก้วแล้วก็ออกเดินต่อ จนผ่านร้านขายของที่ระลึกร้านหนึ่งคุณปรีชัชกับคุณจรรยาดีแฉะเข้าไปดูการ์ดภาพถ่ายเมืองนี้ สักครูใหญ่สองคนก็เดินออกมาจากร้านด้วยใบหน้าแสดงความรู้สึกไม่สบายใจเล็กน้อย เล่าเรื่องระทึกที่เพิ่งเกิดขึ้นในร้านให้ฟังว่า ตอนชำระเงินค่าภาพถ่ายคุณปรีชัชได้ยินเงินเหรียญยูโรในกำมือให้พนักงานขายซึ่งเป็นสาวสวยเสียด้วย เธอเลือกหยิบสตางค์ในกำมือลูกค้าเองตามราคาของที่ซื้อ แต่พอมีเหรียญยูโรในกระเป๋าติดไปด้วยหนึ่งเหรียญ เจ้าตัวเหลือบไปเห็นขณะที่สาวเจ้าหยิบเหรียญจากกำมือออกมาได้เท่าจำนวนค่าสินค้าที่ซื้อ ก็พยายามจะอธิบายว่าอันนั้นเป็นเงินไทยนะ ไม่ใช่เหรียญยูโร แต่เข้าไปเสียแล้วเพราะเธอได้หยอดเหรียญทั้งหมดลงในกล่องสตางค์ของร้านไปเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งกล่าวคำขอบคุณโดยไม่ทันได้ยินคำทักท้วงจากคุณปรีชัชเลย เจ้าตัวบ่นอ้อย ๆ ว่าผมไม่รู้จะอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างไร ให้เธอเข้าใจว่าหยิบเหรียญผิด พร้อมสรุปว่าไม่ใช่อะไรหรอกครับผมส่งสารสาวที่พอไปเช็คเงินพบว่าไม่ใช่เหรียญยูโรจะถูกหักเงินค่าแรงเปล่า ๆ หรือไม่สาวคนนั้นอาจดำหนิ (ดำ) ตามหลังก็ได้ว่าเจอลูกค้าคนไทยไม่เชื่อ (โกง) ก็ได้ เหรียญยูโรบาทไทยนี่นะ หน้าตา รูปร่างเหมือนกับเหรียญยูโรอย่างกะพิมพ์เดียวกันเลย

ภาพที่ 10 ถนนในเมืองที่แคบจึงเหมาะสำหรับใช้เดินผ่านเท่านั้น

ภาพที่ 11 สภาพอาคารที่ปลูกเชิงเขา

อีสเตอร์ เดย์ (Easter Sunday 2015) ปีนี้เพิ่งผ่านไปเมื่อวันที่ 5 เมษายนนี้เอง ถนนในเมืองมอนส์ซูบางเส้น มีกระเช้าดอกไม้และไข่ต้มสีต่าง ๆ แขนงประดับไว้หน้าบ้านและร้านค้าต่าง ๆ สวยงาม บางแห่งที่มีต้นไม้ขนาดเล็กหน้าร้าน ก็จะมีการประดับประดาไข่ต้มหลากสีตามกิ่งก้านเหล่านั้นด้วย อาคารต่าง ๆ นอกจากมีสีขาวหรือเทาแล้ว จะเห็นสีฉูดฉาดอื่น ๆ อาทิ สีแดง เหลือง เขียว โดดเด่นท่ามกลางอาคารสีเทาและสีขาวอื่น ๆ อาคารปลูกชิดกับแนวเชิงหน้าผาและภูเขา ซึ่งดูแล้วน่าจะเกิดอันตราย หากจะมีก้อนหินหรือน้ำจากบนเขาหล่นลงมา เข้าใจว่าสภาพพื้นที่คงอยู่ตัวแล้ว เพราะเมืองนี้เกิดมาเป็นร้อย ๆ ปี เทียวเมืองนี้ผมได้บันทึกภาพรวมกับภาพสองข้างทางที่ผ่านมาทั้งหมด 489 ภาพ ส่วนใหญ่จะเป็นภาพสถานที่ร้านค้า อาคารบ้านเรือน รวมทั้งสิ่งน่าสนใจเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อประโยชน์ในการสืบเรื่องราวย้อนหลังเวลาเขียนบันทึกความทรงจำภายหลัง

เราเดินเที่ยวรอบ ๆ เมืองอย่างน่าสนใจจนถึงเวลา 15.30 น. จึงชวนกันเดินกลับออกมาเพื่อถือโอกาสไปชมโรงงานผลิตและจำหน่ายแก้วคริสตัลอันเลื่องชื่อของเยอรมันนี่ คุณปริชัยสนใจเป็นพิเศษตั้งใจจะซื้อไว้เป็นที่ระลึก แต่เดินกันจนทั่วร้านแล้วก็ยังไม่ได้ เพราะนอกจากเป็นของบอบบางแล้ว ราคาก็ค่อนข้างสูงไม่เอื้อให้ซื้อหาเท่าไรนัก สุดท้ายคือไม่มีใครได้ซื้อกันสักคน ขณะนั้นเป็นเวลา 16 นาฬิกาเศษ คุณอิริคใช้เส้นทางเดิม สังเกตว่าระหว่างทางอาคารบ้านเรือนต่าง ๆ จะปลูกไม้รั้วสูงมากถึง 3-5 เมตร บางบ้านปลูกไม้รั้วที่ชิดถนนสูง 3 เมตร และชั้นที่ลึกลงไปสูงถึง 5 เมตรและตัดแต่งสวยงาม คุณอิริคอธิบายว่า ในท้องถิ่นบริเวณนี้มีพายุและลมแรง บ้านที่ปลูกบริเวณนี้จึงต้องปลูกไม้รั้วบ้านป้องกันกระแสลมแรงเพื่อป้องกันตัวบ้านภายในไว้

ภาพที่ 12 ภายในร้านผลิตและจำหน่ายคริสตัลของเมือง

ภาพที่ 13 กำแพงต้นไม้ที่ปลูกเพื่อกันความรุนแรงของลม

ระหว่างทางกลับบ้าน คุณอีริคแวะร้านอาหารและเครื่องดื่ม “Fringshaus” เพื่อทักทายเพื่อนที่เคยรู้จักกันมาก่อน ซึ่งเป็นเจ้าของร้านอาหารนี้ พวกเขาถือโอกาสสั่งเบียร์ดำมาดื่มคนละแก้วด้วย เพื่อพักรถและเข้าห้องน้ำด้วย ร้านนี้มีหัวหมูป่า สัตว์ฟาร์มและสัตว์อื่น ๆ ประดับผนังห้องทั่วไป ทราบว่าเจ้าของร้านเป็นนักนิยมไพร่มาก่อน เราใช้เวลาดื่มเพื่อทักทายเพื่อนเก่าของคุณอีริคไม่นานนัก เพราะขณะนั้นเป็นเวลาบ่ายแล้ว ยังต้องเดินทางอีกไกลอยู่จึงลากัน ร้านอาหารเครื่องดื่มข้างถนนหลวงระหว่างประเทศจะมีให้เห็นเป็นระยะๆ ที่มีชุมชนใกล้เคียง เราจึงผ่านถนนท้องถิ่นซึ่งมีเพียงสองช่องจราจร ลัดเลาะไปตามป่าไม้และเนินเขา คุณอีริคตั้งใจขับรถเปลี่ยนเส้นทางใหม่เพื่อให้เราได้เห็นสภาพป่า และบ้านเมืองชนบทระหว่างทาง ซึ่งนาน ๆ จะมีรถยนต์สวนมาสักคัน ผ่านเมือง Lichtenbusch ซึ่งเป็นชนบทเล็ก ๆ แต่มีร้านอาหารโรงแรมและร้านค้าต่าง ๆ ครบครัน ช่วงนี้อากาศเริ่มมีดคริม จนถึงสถานีบริการน้ำมันเชลล์ มีพื้นที่บริเวณเชื่อมกับสะพานข้ามทางหลวงขนาด 8 ช่องจราจร เป็นร้านค้าและบริการต่าง ๆ บนสะพานนี้อีกด้วย

เราแวะเมืองผลิตเบียร์รายใหญ่ของประเทศ “จูปีเลอร์ Jupiler” ก่อนถึงบ้าน คุณอีริคเล่าให้ฟังว่าเบียร์ยี่ห้อนี้ผลิตจำหน่ายทั่วประเทศยุโรป โรงงานผลิตเบียร์นี้มีขนาดใหญ่มากตั้งอยู่กลางเมือง บริเวณรอบ ๆ เป็นร้านค้าต่าง ๆ พรรคพวกจึงขอให้แวะทดสอบรสชาติเบียร์ยี่ห้อนี้ที่ร้าน La Maison des Brasseurs เป็นเบียร์สด ผมขอสั่งขนาดแก้วเล็กก็พอแต่พนักงานเสิร์ฟบอกว่ามีสองขนาดเท่านั้นคือกลางและใหญ่ มีของแกล้มขนาดถ้วยเล็ก ๆ เป็นขนมปังกรอบและเนยแข็งให้แกล้ม อยู่พักดื่มและคุยกันที่นี้ครูใหญ่จึงออกเดินทางต่อ

ก่อนเข้าบ้านซึ่งขณะนั้นเป็นเวลาราวทุ่มเศษแต่ท้องฟ้ายังสว่างอยู่ เราขอให้คุณอีริคแวะห้างซูเปอร์มาเก็ต Colruyt เพื่อหาของกินไปทำอาหารค่ำ คุณปริซัยหมายตาเนื้อปลาแซลมอนไว้แล้ว จึงหยิบติดมือมาสองแพ็คใหญ่ บอกว่าราคาถูกกว่าบ้านเราครึ่งต่อครึ่งราคา ทั้งสภาพเนื้อปลาก็สดใสน่ารับประทานมาก แต่ก็ไม่ลืมที่จะหิ้วเบียร์จูปีเลอร์ติดมือกลับบ้านไปด้วยหนึ่งลิตร คำนี้น่าจะเสิร์ฟจรูระจากอาหารค่ำ ก็พาเข้าไปสามทุ่มกว่าแล้ว คุณจรรยาดีเจ้าบ้านบอกให้เราทราบล่วงหน้าว่าวันพรุ่งนี้ซึ่งเป็นวันอาทิตย์ จะมีตลาดนัดขายของทุกอย่างที่เมืองลียีต์ (Liege) จะพาเที่ยวดูและซื้อหาข้าวของต่าง ๆ กำหนดออกจากบ้านราวแปดโมงครึ่งเพื่อไปขึ้นรถบัสประจำทางเที่ยวเก่าโมง เป็นการท่องเที่ยวกันเอง คุณอีริคต้องทำงานตามปกติของเขา คำนี้น่าจะมีกับแกล้มพิเศษคือเนื้อปลาแซลมอนสดกับเบียร์จูปีเลอร์ ก่อนถึงเวลาอาหารค่ำหลักเมื่อเกือบสามทุ่มเศษคืนนี้จึงหลับอย่างสบายหลังเที่ยวมาทั้งวัน ■